

TAYE Drum Company

DEDICATED TO MAKING
BETTER DRUMS.

RockPro Pure White laminate
Spotlight Dark Blue laminate
TourPro Antique Honey lacquer

StudioMaple Indigo Blue lacquer
ProX Tropical Blue lacquer
StudioMaple Natural Maple lacquer

TAYE EUROPE B.V.: TOLHUISWEG 7A-9
8501 ZP JOURE The Netherlands
T: + 31.513.620574
F: + 31.513.413038
e-mail: tayeurope@taye.com
www.taye.com

Luistertest met **Stewart Copeland**

‘Je hebt me hier toch niet laten komen om al mijn vrienden af te zeiken?’

Stewart Copeland stond er in zijn Police-tijd al om bekend dat hij bepaald niet om woorden verlegen zit. Tijdens zijn Europese Meet & Greet-tournee voor Tama wisten wij hem te strikken voor een luistertest, en al snel bleek dat de opmerkingen van Copeland nog net zo scherp en gevatzijn als twintig jaar geleden.

door Dennis Boxem

Ginger Baker op *Sunshine of Your Love* van Cream, cd *Disraeli Gears*

‘Ik heb me altijd afgevraagd hoe je dat geluid nou uit een drumstel krijgt. Of ik weet wie het is? Ja, Mitch Mitchell natuurlijk! Nee hoor, grapje. Het is Ginger Baker. Dat was een van mijn grote voorbeelden. Weet je dat hij de enige drummer is die mij met jongeman aanspreekt? Dat vind ik trouwens prima, Ginger Baker mag mij alles noemen wat hij wil. Ik snap niet dat er niet meer drummers zijn die Ginger als voorbeeld noemen. Iedereen noemt Mitch Mitchell, maar er zijn er maar weinig die durven toegeven dat Baker ook een van de groten is. Zo. Heb ik er in ieder geval één goed.’

Carter Beauford op *Ants Marching* van Dave Matthews Band, cd *Under the Table and Dreaming*

(Na een paar maten intro) ‘Dit is of heel slecht of heel goed. Aan het intro kun je niet horen wat het gaat worden, maar ik vind dit wel goed. Lekker vrolijk. De drummer mag het wel wat rustiger aan doen; die legt wel continu heel veel noten neer. Hij zit heel erg overal bovenop, en dat geeft een beetje een nerveus randje aan alles.’

Dat is grappig, want dat hoorde ik laatst ook iemand zeggen over de cd van Oysterhead.

‘Ja, oké, maar ik ben tegenwoordig niet meer dan een semi-professionele drummer; dan mag je af en toe wel een beetje te veel spelen. En met Oysterhead hebben we ook niet echt liedjes gemaakt. Dat zijn gewoon langgerekte jams, die we aan

stukken hebben geknipt en waar later een zangpartij overheen is gezet. Dit is echt een liedje, en als je een liedje speelt, moet je wat meer discipline hebben.’

Stewart Copeland op *Fall Out*, de allereerste single en het allereerste nummer van The Police

‘Ach ja... Wist je dat ik die gitaarpartij heb gespeeld? Dit is het allereerste nummer dat we hebben opgenomen met The Police. Andy zat er toen nog niet eens bij. Die heeft later pas die solo ingespeeld. In die tijd schreef ik de meeste liedjes.

Dat moest ook wel, want ik moest Sting ervan overtuigen dat we een band konden beginnen en dat we nummers konden maken.’

Het is wel een kort liedje
‘Dat moest ook wel. Het is punk en punk heeft hele strenge regels.’

Tony Williams op *Nefertiti* van Miles Davis, cd *Nefertiti*

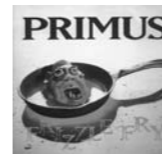
(Copeland zingt spottend de trompetpartij mee) ‘Dadaa da da-daa... *Yech!* Het probleem met jazzmuzikanten is dat ze allemaal klote zijn. Dat is wel niet waar, maar ik vind ’t toch leuk om te zeggen. Dat komt doordat mijn vader een jazzfanaat was, doordat alle mensen die mij les hebben gegeven jazzfanaten waren en doordat al die mensen mij altijd hebben proberen te overtuigen van de religie die jazz voor hen was. Ik groeide op als jazzdrummer en toen ik zestien werd, kreeg ik zoiets van: krijg de kolere maar met je jazz. Dit vind ik helemaal niets, muzikaal gezien. Totaal ongeïnspireerd. Ik hou wel van Tony Williams, maar ik heb een

‘Het klinkt alsof er een dertienjarige achter het drumstel zit.’

hekel aan Miles Davis. Er zijn wel wat dingen met Miles Davis en Tony Williams die ik kan waarderen, maar dit is er niet een van.’

Tim ‘Herb’ Alexander op *Jock the Fisherman* van Primus, cd *Frizzle Fry*

‘Wauw, wat is dit nou weer. Ik ken iemand in deze band persoonlijk, zeg je? Is dit Primus? Met Brain of Herb? Ik vind dit wel lekker.’

‘Yo, Les! (bij het inzetten van de zanger). Les Claypool is de coolste gozer in de wereld van de rock ’n’ roll. Hij is de reïncarnatie van Abraham Lincoln... Lekker rollende fills. Herb ken ik niet persoonlijk, maar Brain is er eigenlijk de oor-

zaak van dat ik nu weer speel. Ik zou een nummer van Primus produceren, en ze wilden dat ik ook zou meespelen. Ik heb Brain al een tijd niet meer gezien trouwens, Die speelt nu *‘the album from hell’* in. Kun je je voorstellen dat je al twee jaar bezig bent met de nieuwe plaat van Guns N’ Roses?’

Zach Danziger op *Small’s van Boomish*, cd *Clearance Sale*

‘Dit is dan wel jazz, maar wel een lekkere drum-partij. Lekker rond en groovy. Ik herken dit wel, maar ik weet even niet meer wie dit is. Zach Danziger? Oké, dan herken ik dit dus toch niet. Is dit aan elkaar geplakt in de studio? Wauw, ik moet die gozer eens gaan bellen. Dit is echt te gek. Heb jij toevallig zijn adres?’

Carlton Barrett op *Stir It Up* van de Bob Marley, compilatie-cd *Rebel Hop*

‘Oooh ja, dit is mijn soort muziek. Wat een laid-back uitvoering is dit zeg. Ik ben een enorme fan van Sly & Robbie, maar dit is ook niet verkeerd. Wie is dit? Bob Marley?’

Carlton Barrett dus. Ook een van die onderschatte drummers. Barrett had echt een eigen stijl en dat hoor je hier wel in terug. Reggae kan wel een nieuwe Bob Marley gebruiken. Er is al een tijd geen reggae-artiest meer geweest die ze allemaal op een rijtje had.’

Charlie Watts op *Sparks Will Fly* van The Rolling Stones cd *Voodoo Lounge*

‘Jezus, wat is dit nou weer? Het klinkt alsof er een dertienjarige achter het drumstel zit. Is dit Charlie Watts? Dat vind ik nou helemaal niet leuk, dat is een van mijn helden. Is dit van hun laatste cd? Nou ja, hij heeft in ieder geval nog wel een hele aar-

dige persoonlijkheid. Het is wel knap dat iemand zo lang kan doorgaan als Charlie Watts met de Stones heeft gedaan. Aan de andere kant, als ik dit zo hoor, moet je soms ook weten wanneer je moet stoppen.’

Danny Carey op het titelnummer van de cd *Lateralus* van Tool

‘Is dit weer een bekende? Je hebt me hier toch niet laten komen om al mijn vrienden af te zeiken? Is dit Tool? Ik ben kort geleden nog met Danny wezen lunchen, maar ik moet zeggen dat ik zijn muziek nog niet zo goed ken. Ontzettend aardige gozer, dat wel. Ik heb wel laatst een video van Tool gezien, maar die begreep ik niet helemaal, vrees ik. Ik moet zeggen dat ik het drumgeluid op deze cd niet zo mooi vind, een beetje dof en modderig. Ik hou meer van helder. Hij speelt wel mooie tribal-achtige dingen. Het heeft een soort rauwe agressie. Niet helemaal mijn ding misschien, maar ik begrijp wel waarom het veel mensen aanspreekt.’ Tijdens de gehele Meet & Greet-tournee, die Stewart Copeland in de Benelux bij Bogers Drumspecialzaak in Veldhoven en bij Piens Music Planet in Deize bracht, speelde hij zelf overigens geen noot. ‘Ik hou niet zo van dat opschepperige

